

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a nasloga sve pokvarci" Nat. Posl.

Predplata s poštarskom stoji 2 for., a soljaka samo 1 for., za cijelu godinu. Razmjer 1 for., a soljaka 50 novčića za pol godinu. Ivan Carevino više poštarska. Njegu se najčešće nazivaju 8 soljakih to su voljni, da im list saljemo svim skupno pod jednim zavojem i imenom, davat danas za 20 novčića, na godinu svakom. Novčić i salju kroz poštarsku *Naravnici*. Ime, prezime i najbolji Postu valja jasno napisati. Komu List nedostaje na vremenu, neka to javi odgovarajuću u otvorenom pismu, za koje se neplaća nikakva poštarska, napisat Ivana *Heklamaciju*. Tko List prima i drži, ako je potisnut, to ga li plati.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

nalazio se

Tipograf Figli di C. Amati, via della Zonza, N. 7.

Pismo se salju platljivo poštarska. Vesti, dopisi i drugi spisi stampaju se u cijelosti ili u izraku, naime prama svojoj vrijednosti i smislu ovega Listu. Nedopisani se dopisi neupotrebljaju. Osobna napadanja i lista sukrorno stvari nalaze se mesta u ovom Listu. Pribrojena se pisma tiskaju po 5 novčića. Oglaši se 8 redaka stoje 60 novčića, a svaki redak uviđa 5 novčića; ili u sličaju upozorenja po što se pogodio oglašnik i odgovarajuće. Dopisi se norračaju. Uredničto i odpravničto, osim izvanrednih slučajova, ne dopisuju, nego putem svoje Listice.

RUDOLF I STEFANIJA.

Svećenička ruka zavezala 10. maja 1881. našega carevića Rudolfa sa belgijskom princesom Stefanijom, kćerju vladajućega kralja Leopolda i supruge mu kraljice Marije. Zadali si nepokolebiti i vječnu vjernost! Svi narodi prostrane carevine odaslaše svoja poslanstva sa dragocjenim darovima u Beč, da izraze novovjenčanima svoju vjernost i naklonost i ujedno da prisustvuju kod sjajnih svečanosti, koje su se onih danah vršile u prestolnom gradu. Svaki dogadjaj u carskoj obitelji, dogadjaj je i narodih carevine „CARSKA KUĆA I AUSTRIJANSKI NARODI JESU JEDNA OBITELJ“ izrazio je onomadne sam carević jednoj deputaciji. Narodi već, od drevnih vremena shvaćaju radost i žalost carske kuće kao svoje vlastite. Car Franjo Josip znatno je ojačao sveze medju narodi a punim pravom nadati se je, da će vrlo ponovo uzgojeni carević što većim žarom nastojati oko boljka naroda. Hrvati na glasu već sa svoje viernosti prama prestolju raduju se svečanom činu, i prose blagoslov, da novovjenčani Rudolf i Stefanija budu na radost svim narodom!

PROSLOV*

u slavu vječanja Njegove cesarske i kraljevske Visosti nasljednika priestola
RUDOLFA S PRINCESOM STEFANIJOM

govoren pri svečanoj predstavi u narodnom zemaljskom kazalištu dne 9. svibnja 1881 po ravnatelju A. Mandroviću.

U radosni pravoj, u milinah
Starodavna tone carerina,
U svečano ruho se odieva,
Od zanosa podklikuje, pjeva,
Da se čuje toga sveta drijem
Kakovim se razdragala miljem.

Ponos krune, a naroda nada
Kraljević nam djeti srećno sada
Vjerenici svjetlu, cvjetaju krasni,
U kraljevski vodi rod prejasni;
S tog se lice vedi svjetloj kruni
S tog naroda klijuću miluni.

Divna kćerka roda kraljevskoga
Srećna sledi vjerenika svoga,
Sledi amo u sredinu k nama
Gde ju ljubav dočekuje sama,
Gde zaneto kleu svikolici
Stefaniji, sjajnoj vjerenici.

Svetili paru! koga ljubav prava
U brak vodi, da ga usrečava
Da bog, da vazda Tvoji dani
Bili srećom, slavom ovjenjeni,
I blagoslov neba da do kraja
S tvojom sudbom viek se sretno spaja.

Sjajna zgoda presrećnoga pira
I hrvatsko srećo milo dira,
I u slavu vjenčanog dana,
Klik se ori po hrvatskih strana,
A u sreći kraljevine stara,
Svjetlom paru glasno progovara:

Srečni bili, svjetli vjerenici
Vi priestolja slavnog nasljednicu!
Slavnom stopom stupali nam ova
Oveličat znali svoje doba
Da do vječa u narodih žije
Uz Rudolfa spomen Stefaniju!

* Sgodni ovoj proslovu nalazi se u svečanom broju „Obzora“.

PODLISTAK.

Hrvati katolici!

S one visine, sa koje se osamnaest stoljeća po stalnih i za svih promjena svjetskih događaja nepomičnih načelih duševnim carstvom upravlja, bježe prešle godina dne 30. rujna izdana vele znomenita izjava, namijenjena izoku a ponapose cijelom Slovinstvu.

Izok, otkle je čovječanstvu novo svjetlo sinulo, gdje je plodno sjeme današnje kršćanske prosvjeta nikako, za naših se dana postilo dugovječne težke kušnje oslehdaju i preporadi, a probudjen na nov život gleda na zapad što zabrinut, što pun nade.

U kolu iztočnih naroda zauzima slovensko pleme prvo i najdoljnije mjesto ne samo brojem i snagom nego i položajem svojim, koji ga čini posrednikom između zapada i izlaza tim prikladnjim, što pojedino mu grane pruženo u zapad usvojiti i duševne stечevine njegovu.

Ali taj inačica sgodan položaj donesen Slovinstvu oni nesugod, da jo već mi dio preuzeo u budišu klobne posljedice one borbe za pravstvo, koja se jo za mladenčevta njegova rodila in-

medju novoga i staroga Rima, pa da je nastali u crkvi i prosvjeti razkol podijelio slovensko narode u dve nejednakole pole, koje su se različitim ravnjem crkvenih i prosvjetnih odnosa teđaju vremenima sva to više otuđivalo.

Osjajajući zajedničnu porijetlju, koj je to u duževni napredak u posljednjoj dobi kod svih ogrankova Slovinstva, ojačao, mnogo je doduše ona prešloši naslijedene opričke izgledao; ali pravom, iskremonu i trajajuću sličenju obju polovina može se polagano i postupice uriti put samo onda, ako mu se pronadje zajedničko od obju strana jednakopriznano izhodište.

Za izbodista takovo priznana su donjekolo znanosću a u najnovije doba proglašena glavom katoličke crkve ona načela, koja su prvi prosvjetitelji cijelog Slovinstva, sveti braća Ciril i Metod, sborom i tvorom zastupali. Ova se pak načela svladaju u glavnom na dva: jedinstvo crkve zasnovano na stolici sv. Petra i štovanje narodnih osobina u granicama toga jedinstva.

Sjetimo se, kako je svata uspomenu papa Pio IX. uveličao blagdan sv. Cirila i Metoda u Rimu na 5. srpnja, te so svadgi spremaju hodočašću u Rim na 5. srpnja. Ona se takođe živo odječen na obalah, Adrijе, Save i Drave, tј. jo skupština odličnih hrvatskih rodoljuba iz svih društvenih

otac papa Lav XIII. uvedeći štovanje slovenskih prosvjetitelja u svokoliku kraljevsku crkvu i među svekolike katoličke narode porečavaju ono slavlje, té onim načelom, koj su sv. Cyril i Metod zastupali, daje sveobče znamenovanje. Koliko je pojmenice načelo narodne osobnosti kod Slovena voljan sveti otac Štovati i staviti ga pod zaštitu svete stolice, to svjedoči jašno i glasno spomenuta okružnica, „Grand munus“, izdana upravo na tisućogodišnju uspomenu poslavice papa Ivana VIII. kojom se poraba slavenskoga jezika u crkvi svečano potvrđuju.

Otvorono priznavajući sveti otac onaj užvišeni zadatak, koj je Slovinstvu u povijesti čovječanstva pridržan, i boteći mu datu nov dokaz svoje vrige naklonosti i pažnje odluci posvetiti dan 5. srpnja tekuće godine žrtvenici sv. Cirilu i Metodu u crkvi sv. Klimenta, gdje je onaj obretnik slovenskog pisma, prvi slovenski pisac i osnovatelj slovenske književnosti sabranjen. Pa kod ove prilike želić bi sveti otac vidjeti oko sebe sakupljeno čim više svoga slovenskog djeca.

Ova želja nadje odziva svuda kod katoličkih Slovaca, te so svadgi spremaju hodočašću u Rim na 5. srpnja. Ona se takođe živo odječen na obalah, Adrijе, Save i Drave, tј. jo skupština odličnih hrvatskih rodoljuba iz svih društvenih

slojeva, koja se uz privolu i odobrenje glave hrvatsko-slovenske crkve dne 21. travnja u stolnom gradu našem sastala, zaključila jednoglasno, da kod onoga hodočašća slovensko brate naše sudjeluju i katolici Hrvati posebnim odslansvom, koje će onim prilikom njihovu smrtnu izjavu sivojje odanosti i zahvalnosti svetom otcu podnestrati; pa je podpisani odbor odabrala svojim izvršjućim organom.

Hrvati katolici! Taj odbor obraća se sada na Vas ovim pozivom. On misli, da netrihu na Široko razlagati znamenovanje svetkovine od 5. srpnja Vam, koji ste jedinstvo crkve i sinovlju odanost njezinoj glavi od svojih otaca načeliši; da ne triebi mnogo poticati na sudjelovanje kod one svetkovine članove onoga naroda, koj je od svih Slovaca zapadnoj crkvi uslijedio ostao vjeran drugomu načelu zastupanju slovenskim apostolima, i kod kojoga se poraba slovenski jezik u službi božjeg djelomjedja do danas sačuvala, pa koji se nijed određeno prava, da dodje opt u uživanju podpunje bastne, za koju su se otići njegovi nijkada toli uporao borili.

Stecimo se dakle iz svih slojeva našega društva u čemu većem i odličnijem broju na 5. srpnja u Rimu, da so onđe, pod zaštitom pa glavice apostolskoga sv. Petra i uz blagoslov

Razgovor

medju Markom i Liberatom
pod pažinskom ladanjom dne 24. aprila 1881.

Mar. Hvaljen Isus!

Liber. Na vjeće! — Dobro došli Marko. Upravo sam želio s vami govoriti.

Mar. Bit će što novā dragi Liberete.

Liber. Ima toliko da neznam gdje početi. Dok smo mirovali ili da bolje kažem spavali neprijatelj je ljudjiku posjao i jos sadu ju sije a mi da ga mirno gledamo?

Mar. Nije druge nego zasukati rukave pak triebiti ljudjiku, da nam pšenici nezadavi.

Liber. O da bi svj tako mislili! — Sreća i sloge se hoće.

Mar. Došao sam sa polja na sveti blagoslov ali me putem neugodno dirnuso mnoge stvari.

Liber. Vjerujem vam. Nu što vas rani?

Mar. Nad „jamu pažinsku“ čitah na Matelićevu kući triputa „Pisino“ a o pravom imenu „Pazin“ neima niti traga. Po mojoj zdravoj pa-

meli zvao se ovaj liepi al veoma nesretni gradic prije Pazin nego „Pisino“ jer je sigurno da su mu temelji položili Hrvati a ne Talijani. Poglavar Kostantini morao bi to znati te dati i Hrvatom što ih ide. I njegov bogoljubni Mar-kić koji se tako liepo ponašao na fielovskih procesijah, dao bi mi pravo. Sta ne?

Liber. Neinjo odkrivat stare rane, mogle bi veće postati. — Ljuto me peče za njeke naše, stare pažinske obitelji budući poricka čisto hrvatskoga! Kad bi pok. Mraki, Kamuž i Kovači i mnogi drugi iz svojih grobova ustanali, pokazali bi ih rekavši im: „djeca krivo radite.

Mar. Prokleta nezahvalnosti, kako si ružna! — Pravo je što rekoste. Osvjedočih se na zadnjih občinskim izborih. U svom životu nevidjeh tolika podmitanja, tolika zlostavljanja rodoljubnoga svećenstva. Na mojoj postenu dusu velim: stramio sam se da imamo takve gospode. A i onim, koji s njimi drže, da neide jako dobro, jer nije dobro s gospodom trećine jst.

Liber. Iskreno ti kažem nije mi jih žao. Možda će se pameti dozvati! —

Mar. Nikad, Liberete moj! Rob ostane rob, ma ga tihaj koliko ti drugo. Koliko ina rukotvoracah, pisaricah i posjednikah u Pazinu, koji seće kupača za polubogove drže, pak bi za nje i u oganj i u vodu, dočim

ih ovi izsmjehavaju to im samo onda sladko govore, kad ih rabe za puklo orudje.

Liber. Pravo rekoste. Rabe ih dok ih neobično trebaju, a čim dodje kakvi šopavi ili coravi iz Furlanije, ili Krnjelije, — domaći Pazinac mora odmah u kut, — postane im peto kolo. Zaviri u crkve, pogledaj u dućane ili prodaonice, zalazi u ured, posvuda čes vidjeti namještene Italijane, Karnjelu i druge doteplene tudjine, koji veru liepu godišnju placicu od 400 — do 1000 i više forintah, a gladni domaći Pazinci moraju ih „kravovo“ placati!

Mar. Na taj način su mnogi Tinjanci, Lindarci i Poljanici svestniji svojih pravica nego neki pažinski pisarci i rukotvorci.

Liber. Gore im budi kad neće progledati, kad vole obožavati nekoje pažinske propalico, koje im pušuju na Boga, vjeru i crkvu i rod, nego slušati dobre spomene poštenih rodoljubah i čitati „Našu Slogu“, jedini list, koji ih zagovara i brani od najlučih protivnika.

Mar. Spomenuste „Našu Slogu“. Neki dan kazao mi moj prijatelj Josif kako ga onaj mnogopostovan običešnici Hrvatožder odvraća od čitanja hrvatskoga a napose „Naše Slogu“, krstivši ovu posljednju najružnijimi imeni, koja se mogu pomisliti.

Liber. Nekoje kratkovicne i neiskusne ljude otrova svojim binjenim jezikom. Al nadam se da mnoge neće krenuti s pravoga puta Vas prijatelj i moj je prijatelj. Pravio je istu i meni neki dan i još dostavio da ga je rečeni „Hrvatožder“ pahnuo iz sobe kad mu je u oči kažao, da bi veoma trebalo da i on čita „Našu Slogu“ i druge hrvatske knjige.

Mar. Nemogu pojmeti kako može strast čovjeka tako sasvim zaslepiti. Pozvonilo je, hajdom u crkvu.

Liber. Jošte ovo. Kako znate, taj puk je ovu crkvu sazidao, taj puk je hrvatski čuti, misli, govori i moli. I Doktora Egidija je njegova mati najbrže „oče nas“, a ne „padre nostric“ molit učila, i preosveteni prost ovo dobro znade, pa ipak se našla zlobna osoba, koja je pripela „talijansku korizmenu poslanicu“ na vrata hrvatske pažinske crkve.

Mar. Čuj! Mali hrvatstina sa božjega odra sabranom puku, a po govoru će zapojati onu njegovu jedino spasajuću: „santo, santo e sempre santo“. Ogruljaš bi vam znao kazati. —

Liber. Opazio sam sve. Skroz nas hoće unistiti, Marko moj Kod sudovah i školah izključen je nač maternski jezik. Jedino utocište bile su mu jošte sv. crkve, a sada nastoji se iz svih moći, da se i iz crkve prorene. O Bože, što smo krivi, da smo živi!

Mar. Ja vas pravo nerazumijem.

Liber. Tumačit ću Vam drugi put. Međutim pazite se dobro. U danasne vremene nije ništa nemoguće!

Mar. S Bogom, Liberete! Raruzmet ću vas bolje drugi put.

Liber. S Bogom, Marko. Drugi čes put više ćuti.

izuciti skole, ipak im se podrpa daje možda i obilnija ako idu na nauke u Italiju. — Dobro bi doznati koliko još drugih uživa sličnu podrpu, odkuda su i gdje su na naukau. I od ovih u obec, koji uživaju zemaljsku podrpu dobro bi to znati, osim toga i za zanimanje roditeljih. Čuje se najme, da se veće cieni 2—3 jutra slaboga zemaljskog siromašnoga seljaka nego li stalan dohodak od 800—1000 for. godišnje place kakvoga činovnika. Mi imamo razlogah tomu glasu povjerovati — Našim zastupnikom to stavljammo na stec!

U istoj sjednici bi odlučeno kako se tamo kaže: imenovati članom skol. kot. vieta na Voloskom predloženoga g. Gaudenzia Zupara mjesto odstupivšega E. Terzi-a. Mi proti g. Zuparu neimamo ništa, da padače čujemo, da je vrstan muž i član našega naroda, ipak radi bi razjasnjenja glede one rieči „predložena“.

Hvalevredna bila bi odluka zemaljskoga odbora najme, da se popita kod občinah, koga da se imenuje za kotarskoga školskoga savjetnika, nužno se onda neuzimljie obzir na želju većine občinah? Nije nas ni to najudobnije dirnulo, što su dva savjetnika iz Voloskoga ponovno za drugih 6 godinah imenovani a nije ni težko pogodit uzroka, zašto se tako radi.

Neka znanju gospoda, da mi slijedimo budnim okom njihove korake i nismo voljni mučiti sve podnosi.

Treća je paka, čemu se mora naći tječka, tiskanje važnijih stvari, koje izdaje zemaljski odbor na zemaljske troškove, samo na talijanskom jeziku. Izdala je junta malenu knjižicu sadržavajuću pravila zemaljsnoga istarskoga kreditnoga zavoda i to samo talijanski! Čovjek bi došao do pomisli, da je taj zavod samo za Talijane, što će siromašnim Hrvatom taj zavod? Nije treba da tiskamo pravila zavoda u jeziku, koji govore dve trećine istarskoga pučanstva, neka jim ostane taj zavod nepoznat. A kako će donieti taj zavod kakve koristi našemu narodu, kad se junta ni toliko nebrine, da mu poda pravila napisana u materinjem jeziku! Ako se igdje nani nepravda čini, ova je jasna kao sunce, a našim zastupnikom na znanje i ravnanje.

Rodoljubi na rad!

UTEMELJUJTE ZALOŽNICE!

Vlada je prijašnje godine izdala poziv na sva zemaljska namještictva, neka uznastoje oko toga, da se po pojedinim zemljama utemelji što više zadruga s neograničenim jamstvom, jer je u obec priznato, da su ovakove zadruge najprije u stanju umanjiti biedu i nevolju, koja tare našeg seljstva.

Nu vlada nije ostala samo kod ovoga poziva, nego posla još dalje; podučila je najme caru na potvrdu zakon, uslijed kojega se zadruge s neograničenim jamstvom oprštaju dohodarine (davka). Ovaj je već zakon stupio u krepot i medju braću našom Slovenec počelo se je odmah posjele toga živo zanimati za zadruge; ustanovile su se tečajem ove godine već četiri.

U istinu pak nigdje malomu posjedniku neprijeti takva pogibelj, kao u Istri, u ovoj liepoj, ali ludjincu izsisanjoj te uslijed toga sada siromašnoj zemlji. Nigdje doista nenalazi se ljudi, koji bi onako hladnokrvno, koštano naši Karanjeli, djelovali na zator hrvatskoga našega kmeta.

Zato treba pomoći i to čim skoře pomoći! Istinačab, zemaljski je odbor u Poreču utemeljio hipotekarnu banku koja bi u redovitih odnosajih bila sreća i blagoslov zemlji; ali imademo

Zakon kapitola Kastva.

Va imo Božjo, Amen, millesimo lot Godišnjem 1473. Maja mjesecu 10. dan. Va vremi postovanih i razumnih Redovnika i Kanoniki u Kastvu

Budući sajedno va svete bratinskim zakonom va svetoj Jeleni, ka jest Collegiate Crkva toga mesta.

Pervi Domin (us) Valentin sudec Filip sin, Plovjan budući to vreme u Kastvu, i Domini Martin Škerlić, i Domin Kirin Kišantić, i

Domin Paval Kapitanić, i Domin Paval Brajmanić, i Domin Martin Šebenić, i Domin Tomi Tkalić, jesu naši pravdi i zakoni duhovne, ki pristoje Plovjanu na Plovjaniju:

Najpervo imat Plovjan devat Mas po vse leto na devat principali. Pervo velike mizandriju na Rojstvo Božje. Drugu na Epifaniju. Tretru na veli Četrtak, i tu dan je dužan plovjan Redovnikom vsem nogi umiti i ostiju da se obraz božji. Četvrtu na Vazan. Petu na Uznesenje božje. Šestu na Jeleninu. Sedmu na Pentekosti. Osmu na dan svetoga Tela, i ta dan ima Plovjan Božje Talo po gradu u procesione nositi, kako je zakon. Devetu na dan veli Svetih.

Josče jo zakon i prava, da ima Plovjan s konobi napred dva staru pšenice, dva strusi¹, dva sirkia, jedan špud-vrba i jednoga janca.

Josče ima imat Plovjan na Četvrti Merlice² ob lotu, na vsako osam kruh pôdobiňih od soldina: i to je perto na Uznesenje svete Marije i na Miholjin i na Viliju Rojstva Božjega i na veli Četrtak.

(Slied).

1.) Mjesečno žito 2.) Četvrti Merlice

sve pravo dvojiti nad tim; da bi ovaj novčani zavod koristio štograd i hrvatskom pučanstvu zemlje, ta niti pravila neće. Zemaljski odbor da tiska na hrvatskom jeziku! Da da bi se zemaljski odbor naposljetku i preko našega otčekivanja okanio svakoga nepotizma u podjeljivanju agentura i zajimova samih, to će našeg kmeta svaki zajam iz zemaljskog hipotekarnoga zavoda ipak stojati najmanje 10-12%, jer će morati ovršiti intabulaciju zajma na svoje troškove a onda dotičnoga zajma još neće dobiti u gotovom novcu, nego u založnih pismih (lettere di pugno).

Zato valja, da si naš hrvatski puk pomogne sam, i u toime pozivljemo sve prave rodoljube po Istri, osobito pako prosvjetljeno naše svećenstvo, da ide odmah na rad. I ovaj rad neka je utemeljivanje založnicar, kao zadragah s neograničenim jamstvom.

Ceski se je narod samo po svojih založnicah — kojih ima sada preko tri stotine — popeo do sadanja svoje samostalnosti i do svojega blagostanja; — i što bijase Čehom kod željezne vojne i neumorne uztrajnosti moguće, zasto nebi i nam Hrvatom?

Osobito upozorujemo, da je banka „Slavija“ — koja posluje po čitavoj austrijskoj državi — pripravna svakoj založnici za početak pomoci s većim zajmom, dakle nebi bilo za poslovni kapital nikakove osobite brige.

Konačno neka jošte svrštimo pozornost pojedinacima, kao osobito naših samoupravnih občinah, neka djeluju na to, da se javne zemljistne knjige po novom propisu što skorije urede; jer su zemljistne knjige temeljem svega kredita.

Na rad dakle za probitak naroda i ovime za narod sam!

DOPISI.

Iz srednje Istre, 30. travnja 1881.

Za mojeg putovanja kroz srednju Istru i dražestnu Liburniju dočeku mnogo toga. Stono se neugodno kosnu mojeg srca. Gdje god se ostavim, gdje god poniešto boravim, eno ti crnih viesnih, žalostnih glasova, koji moraju da omeđuju ne samo kameno već i gvozdeno srce.

Kad god se sjećam nesreće nam Istre, zavlada mojom dušom neki nemir, a mojim telom neko trgao. Propao bih sjegurno u more neizlijedivih bolestih, da mi um i pamet nekaša: „Bog je sveznajući i mogućan, njegovom pomoću čeno se izbaviti od zla, koje nam sa svih strana prijeti“.

Sa svih strana! Na nas narod, jezik, pjesme! I na našu pjesmu! Jest. Pred nekoliko danah bje natiskan u nekom talijanskom listu u Trstu članak iz Piene, u kojem se čudi glavar občinski, kako se usudi g. učitelj Nežić podučavati u (come naturale...) talijanskog pučkoj školi onu, po njemu imenovanu „glasovitu Naprej“. U isto vreme kaže, da je opomenuo i upitao g. učitelja, od koga njemu ova dozvola, na što da mu on jednostavno reče od g. c. k. nadzornika.

Jošte pitaš: „Che ciò sia vero?“ Ne, moj galantomo. U tom dopisu moras promeniti tu svoju „glasovitu Naprej“ u cesarsku himnu „Bože živi“, a odgovor g. učitelja u sliedeće: „G. Nadzornik mi dozvoli, da podučavam nekoje pjesme, a osobito carsku himnu uz talijanski i hrvatski, i to radi toga, što velika većina učenika talijanski nerazumi.“

Glavaru! Zasto neimenovaste taj nas „Bože živi“? Zasto ga zanudaste? Ili se ga valjda bojite? Ili Vam negodno disi?

Ta odmah pri zasjedanju županskog poveljstva izrekoste one znamenite riječi, koje smatrale za svoju devizu! Dali mogu sve to podnašati dobri državljani Pičanski?

Občina je hrvatska, sastojeca od 1992 pravih Hrvata i 270 stvorenih Talijanah. Vi kao inteligentni svjetovni glavar ove občine znate dobro, da je duševni razvoj temelj narodne sreće; Vi znate, da se time narod svetišti i budi, da Vi znate i to, da bi osvješten narod drugčije postupao! Radi toga radite Vi i Vaši kolege iz napetih žilah, da si odstranite ovo po Vas pogubno osvještenje, razbistrenje puka, a time da si osigurate temelj Vašim željam. Da Vi znate turati u svjet glasove negovore baš najlepše o hrvatskom životu, o njegovoj narodnosti, jeziku i pjesmi. Takva šta raditi među narodom, s kojim živite? A još zelite si čast zupana kod sadašnjih izborah?

Gospodine? Vi se varate, ako mislite, da narod nije progledao. Upoznau te svoj grijeh te učinio tvrdu odliku, da neće više griesiti. Dok budete takav, neće Vas zavoliti nič vlasta nič puk, a još manje „Previšnji“.

Dostojan i vjeran.

Pogled po svetu.

U Trstu 13. svibnja 1881.

Na drugom smo mjestu spomenuli našim čitateljima izvanredne svečanosti što su se vrstile u Beču prigodom Carovičeva vjenčanja. Ovdje nam neprestaje drugo nego reći, da se taj dogadjaj uznio do velike političke važnosti, toli glede nutarnjih koli glede vanjskih odnosajih carevine. Svet je bio i opet jednom video, kakvim su čvrstim vezom ljubavi i odanosti vezani u Austriji sjajna vladajuća kuća i razni austrijski narodi; jer što se u Beču godilo u veliko, to se isto godilo u svih ostalih carevini gradovima, dapače i selih, ako i u manjih razmjerih. Austrija je i opet ogranačila kao jedna jedina obitelj, koja se raduje i veseli za svojim vladarom, kacu sa ocem, kao što je to i sam Car divno izjavio u pismu, kojim se zahvaljuje svojim narodom na izkazanoj mu ljubavi. Ovom se dakle prigodom jasno dokazalo, da sadanja nutarna politika, koja ide za pomirenjem raznih austrijskih naroda, nije ni najmanje razklimala temeljnih polugah države, dapače da jih je učvrstila i uglađila kao nikoga do sada. Pa ako je istina, da su zadovoljni narodi prva i najveća moć i sila svake države, to se je ovom prigodom Austrija i napravila vanjskom svjetu pokazala u svoj svojoj jakosti i veličini. Sto je i opet jedan uzrok više sadanjima vlasti, neka se neustvari na polu puta, nego neka mužki i odvažno ide napred na stazi, kojom je udarila.

Radi rečenih svečanosti carevinško je više praznovalo od 8. do 12. tek mjeseca. Sad nadaljuje svoja razpravljanja o proračunu, pa kako proračun nije još ni sad gotov, tako je ministarstvo zaprosilo, neka mu se provizorij prodataj još za mjesec danah. Jučer, prigodom školskog proračuna, naš je zastupnik, Dr. Vitezović, opozorio vlastu na protunaradni dub, kojim su opojene naše škole. Zato mi se nadamo vladinoj pomoći i u toj najvažnijoj za nas stravi, tim više, što je grof Taaffe prvi danah tek mjeseca očito izjavio, da će se odsad unapred sasvim uprijeti na većinu carev. više Carevinsko više da će se odgoditi tamo koncem mjeseca junija, a u septembru da će se otvoriti zemaljski sabori. Skoro bi bili zaboravili reći, da je ministar finansija Dunajevski držao onomadne u većinici tako više izpredan govor, da su mu na duboko zamislijeni načelniči čestitali prijatelji i neprijatelji. To velimo zalo, jer su Niemci trubili, da nasa stranka neima ljudi, koji umiju svojom glavom misliti. Isto se tako odlikovali grof Martinić i Rieger, koji da je svojim mudrim i pomičljivim govorom stekao

pohvalu i samoga Cara. To sve da pohvaljuje na Niemcu tako, da su počeli pribjegavati iz lieve strane na desnu.

Iz Rusije dolazi viest, da je car Aleksandar III. izdalu na narod proglaš, u kojem veli, da će svom silom nastojati izkorjeniti prevratnu stranku, a narodu da će dati nekoje polaksice, što mu jih je već bio namenio njegov počinjati otac. U Rusiji na više mjestih ustalo narod proti Židovom, tē počinio na njih prava bezakonja. Vlada jih oružanom rukom brani od razjarena puka. Veli se, da je taj protužidovski pokret način na Niemach, kojim je bilo težko nositi samim tu sramotu. U Bugarskoj se dogadjaju čudne stvari. Knez je zaprio, da će odstupiti, ako ne budu sabor i narod plesali, kako će im on svirati. I u tom poslu vide nekoje njezinske prste. U Makedoniji medju Turcima i Kršćanima doslo onomadne do krvi i pokolja. Kralj rumunjski, Karlo I., da će se krunisati dne 24. tekućega svibnja. Evropejski su poklari odokrili Turšku, što ima dati Grčkoj da se umiri. Grčka je za nevolju na to pristala, ali Turska joj postavila takve uvjete, da će jih Grčka težko moći prihvati, a s druge strane ne prestaje oružati. Zato se i Grčka neuzdrage nego u se, pak se sprema na rat i ona. Francuzi idu u Africu bezobzirno napred, nemareć ni za Englezku, ni za Talijansku ni za Tursku, koje neodobravaju njihovu postupku. Sad su Tuniskomu gospodaru navicestili, neka se pokori i podvrgne njihovu pokroviteljstvu, il da će mu drugači i samu prestolnicu uzeći, to će reći, proterati ga i osvojiti muukavnu državicom. Na koncu budi rečeno, da ovo nevrime i ova mrzlinica, koja u nas, vlasti i svom ostalom Evropom, pa da je na više mjestih zapao i snieg, kao usried zime.

Različite vesti.

Proslava. Dan 10. maja proslavila je cijela pokrajina na srednji način. Iz mnogih stranah nam dolaze dopisi, tijeci su predvođeni 10. maja i istoga dneva, na prostorista neđelu svoje crkve u Parizu, slike su tako dubokim punim, da je u nekoj nastala pogibelj da se ljudi zaduše. U „Notre Dame“ na Uskrs u jutro bila je svetečana vazmerna prisjet, koja se pridružila najotmrnije osobe od svih stališab.

Veliki tjedan i Uskrs u Parizu. U ovom tobožnjo modernoj Babiloniji na Veliki petak t. g. potrošilo se 125,000 kilat ribe, 900,000 kilat jajah, a samo 2225 kilat mesa. Vas veliki tjedan a osobito na uskrsu neđelu svoje crkve u Parizu bile su tako dubokim punim, da je u nekoj nastala pogibelj da se ljudi zaduše. U „Notre Dame“ na Uskrs u jutro bila je svetečana vazmerna prisjet, koja se pridružila najotmrnije osobe od svih stališab.

maju, da će 5. julija (na dan posvećen usponu naših apoštolab) samomu sv. otcu u Rimu izraziti hvalu na brigi, koju prama Slavenom goji to da će ga i za dalje njegovanje zaprositi. Spromaju se Česi, Slovenci, a ovih danah ustrojio se odbor za to i Zagreb, u kolo ostalih katoličkih Slavenih ter da pošalje posebno hodočastno odslanjanje za dan 5. julija u Rim; b) da isto na ime Hrvata osobno položi pred prestolj sv. otca adresu zahtave i odanosti sinovske pram sv. stolice za izkazanu ljubav i naklonost plemenu slovenskom. Sastavak adresu povjeran je predsjednik hrvatske akademije, Dr. Franji Rađkoviću. Dotični proglašenje nalazi se u danasnjem broju.

Velečlenjeni načelnik grada Zagreba potvrđujući primat svete od 17:50 umjerljiva das, da u ime načelnik se imajući stradalnik gg. darovateljem najtopljih zahvala izrazimo.

Grof Nikola Ignatović prije ruski poslanik u Carigradu te za vrijeme rusko-turskoga rata poznat, što je utanacio sv. Stefanski mir, postao je ruskim ministrom. Nije mu još podijeljeno ministarstvo izvanjskih posalab, nu i na svojem mjestu znati će nastupati politiku slavensku, kojoj se on dočio iznevjeriti.

General Ljudevit vitez Benedek poznat iz austrijskoga rata sa Prusijom god. 1866. umro je 27 prošloga mjeseca u Gradcu. — U Italiji odlikovan je 1849. i 1859. a za rata s Prusijom god. 1866. budo mu povjereno zapovjedništvo vojske u Češkoj, gdje nije imao sreće. Prusi su nadvaldali, a proti Benedeku povedeni bje istraga, koja budo obustavljena na zapovjed Njeg. Veličanstva 4. decembra 1866. Kasnije je živio u penziji u Gradcu. — U svojoj operaci jo naložio, da se njegovo troupolo odiano u crno odloži bez ikakvih ordena i zahranju si svaki vojnički kondukt.

Gradsko poglavarstvo u Senju stavljaju do obvege znanja, da će se u gradu Senju počasom od 30. maja 1881. svakoga počednika obdržavati sajmovi se blagom i svakovrstnom robom. Mjesto za blago na škvoru a za ostalu robu na velikoj piaci i na onoj uz moro. Ako li bi u ponudiljak bio zapovjedan blagdan, tad će se sajam protegnuti na sljedeći dan.

Veliki tjedan i Uskrs u Parizu. U ovom tobožnjo modernoj Babiloniji na Veliki petak t. g. potrošilo se 125,000 kilat ribe, 900,000 kilat jajah, a samo 2225 kilat mesa. Vas veliki tjedan a osobito na uskrsu neđelu svoje crkve u Parizu bile su tako dubokim punim, da je u nekoj nastala pogibelj da se ljudi zaduše. U „Notre Dame“ na Uskrs u jutro bila je svetečana vazmerna prisjet, koja se pridružila najotmrnije osobe od svih stališab.

NA GROBU MATIJE UJČIĆA.

Prerano podje iz našega kruga, Preoran, Mate dragi, nam preminu — Smrt tvoja baci tuge crnu tmunu Na razveljena srca tvojih druga.

Pod sinjim nebom našeg slavskog juga Rodoljuba nam takih malo simu — Za Bogom najveć ljubio si domovinu. — Te hrabro svedj ju branio od ruga.

Vječna ti pamet, prijatelju dragi! Raduj se, djela tvoja propast neće Duša ti, ovo prama nebu leće,

Té Bog ju rajem nagradjuje blagi: Da tamo bude kod njegova lica „Nesrećne Istre“ močna odvjetnica.

A. K.

POUKA.

Kakovo zemljiste zahtevaju neko vrste voćakah?

Dođav tu skoro u neko solo našo kršćane Zagoro, naišao sam na nekog soljaka, koji u svojoj ogradi krši i ujedno kopira Jane (rupe) za sadilju nekih voćakah. Isti soljak obradova se, kako mu čitali na njegovom licu, polazku mom, pošto se je nadao ponuci sa stratu moje. Filip, tako bijaše ino ovom priprestrom i mirnom bojkovici, skoči, poslije noga mu Boga nazvah, susredio meni, te me umolio da one izvršim što mu jeduo u Društu na plakati obrekoh, premda to obećanje jur zaboravih, jer to bijaše davni dug

Sa svim tim rekoh Pilipu: Brate! rastan danas sam taj moj dug evo u zgodnu vremenu izplatit. Što je kasnije, to je časnije.

Ajdino sad sjesti... sjedosmo. Za kratkom stakom nastavim ja: Radujem se s tobom Pilipe, pošto danas vidim što može um i marljivost ma pripusta čovjeka učiniti. A da ti mojim malovrednim uvodom ne dosadim, evo me odmah kod stvari.

Podat ēu ti daška danas pouku: *kako naime semjiste ljube neke vrste voćaka*. Nu ipak prije nego predjam na razglasjanju predstavljanja upita, ređi mi je u kratko to, da zrak i sunce jesu glavni uslovi da voće dobro rodi i uspješno raste, stoga n. o. pono veće, koja smo iz južnih predjela — dobili, kao bresko (voćke), kajsiju i smokve itd. traže mnogo veću toplosti, nego ino dobiveno od sjevernih predjela. Ovo ti u kratko navedu Pilipe, da se znaš u buduću ravnati. Ajdino sad na stvar.

1. *Jeduka* ljubi težku zemlju, koja uzdržava vlaste dočim u većoj i bladnoj zemlji kržljavi. Ista najbolje uspijeva na zemljisu svježem i naplavljrenom, gdje posjeduje dostatno branihivih sastojnika. Vrsta zemlja je crna iličava. Polozaj ljubi južni, i to u nizinah, koji jo zastičen od sjevernih vjetrova.

2. *Kruška* zahtijeva toplo i suho zemljiste, u kojoj može lako svoja korijene duboko razširiti. Svakako izbjegavaj hladno i vlažno zemljiste, jer ona u takovom zakržljavi pa će ti dolje trud uzaludan biti. Valja ju saditi na mjestima povisokim, ili u dolu gdje su pojednostaseni.

3. *Trešnja* hoće samo zemljisu kao i višnju, i da u sebi posjeduje pjeska, samo nesmije biti odveć vlažna i gnečna zemlja. Ona dakle najbolje uspijeva na zemljisu pjeskovitom.

Sadeć ju na pjeskovitom zemljisu izbjegavaj bolest, kojoj bi bila podvrgnuta u vlažnoj i podvodnoj zemlji.

Polozaj ljubi strm, premda može uspijeti i drugdje, samo se duvač vlažnih nizinah.

4. *Tunje* ili dunja. Ako želite da ti plod od tunje, koja toplo ljetu miluje, uspiješan bude; to ona mora na sunčanom, ali vlažnom mjestu posadjavati.

5. *Šljive*. Ona se zadovoljava sa vlažnim hladnim zemljistom, ali mnogo bolje uspijeva na suhom povisem zemljisu; samo ovo zemljiste valja da je duboke mukete, prhko i ne loše. Polozaj za sljive biti gdje je promjena a nikako u zaklonici; jer bi u zaklonici stradao cvjet od slane (mraza), a promoja neda slau da stane na cvjetu. Svakako budi ti pravilo to, da gledas sadit redove šljivah od sjevera na jug, tako bi moglo sunce da prođe među redova.

Ob ovom koristom drvetu bit će više govoru tečajem ove godine u vrloj „Nasoj Slogi“, stoga za danas sumo ovo.

6. *Breska* (voćka) ljubi onu zemlju, koja se često okrapa, i koja je topla. Polozaj ljubi južni. Riedju ona hoće isto takov poljot i zemljiste kao i vinograd, s toga se obično po istini i sadi.

7. *Kajsija* zahtijeva isto takovo zemljiste i položaj kao i breska.

8. *Bajam* zahtijeva lako suhu i vruću zemlju, premda uspijeva u bladnom sabitom zemljisu. Sa svim tim najbolje uspijeva na pjeskovitom zemljisu, dočim na vlažnoj zemlji rodit će ti obiljno, ako ga na šljivu narameš.

9. *Orah* ljubi bladnu i suhu, kršovitu zemlju; u vlažnoj zemlji nenapreduje. Polozaj ljubi onaj, koji je vjetrovom izložen.

10. *Kresten* uspijeva u srednjoj zemlji. Polozaj ljubi koji je od sjevera zaštićen.

11. *Musimula* ljubi vlažno i bladovito zemljiste.

12. *Mureca* (dud) traži jako, toplo i obradeno zemljiste, koje je položeno prama suncu, ili zaštićeno od vjetrova. Ovoliko za danas Pilipe. Došasti put govorit ćemo o nečem drugom; sad ostaj s Bogom! N. Večić.

Oglas.

Čast je podpisomu javiti, da je preuzeo volosku ljekarnu, koju je nastojao svim potrebitim obiskrbiti. Podpisani nastojat će, da svakoga najbržljivije i čim ceniye posluži te prima i veće narube, koje je pripravan i postem odposlati.

Nadajuć se, da će ga osobito voloski kotar svojimi narucbami počastiti pokorni

JOSIP MEISTER ljekarnik.

Volosko, u maju 1881.

Tek Novacah polag Borse u Trstu

od 1.—15. Maja 1881.

Dan	Cardinali (četvrt)	Napoleoni	Lito stari	Prid. bro (kg)	Dan	Cardinali (četvrt)	Napoleoni	Lito stari	Prid. bro (kg)
1.	—	—	—	—	9.	5.51	9.31	11.74	—
2.	5.52	9.31	11.75	—	10.	5.51	9.31	—	—
3.	5.51	—	—	—	11.	5.51	9.31	11.75	—
4.	5.51	—	—	—	12.	5.51	9.31	—	—
5.	5.51	9.32	11.75	—	13.	—	—	—	—
6.	5.51	9.31	—	—	14.	—	—	—	—
7.	5.51	9.31	—	—	15.	—	—	—	—
8.	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Pregled tršćanskoga tržišta.

dne 12. Maja 1881.

	OD	DO
	Fri. sat.	Fri. sat.
Vosak primarski i ugarki za 100 kg	—	—
Kafir Portoriko	—	—
8. Domingo	68	70
Rib polag vrati	49	70
Cukar austrijski	34	37
čudeni	23	24
Cvetlo trave buđado (Gr. antone)	115	170
Narančo skrijnica	25	5
Karubo puljoko (čavatinsko)	100	—
dalmatinsko	—	25
Smokve kalamata	16	—
puljoko.	9	10
Limoni skrijnica	3	23
Rademski litli mandule pulj. za 100 kg	75	80
dalmatinsko	—	—
Leđnjaci	26	44
Šilje	13	21
Pioncica ruska	12	23
ugarska	12	50
galatka	10	75
Kukuruz (turkijski) ruski	75	75
ugarski	70	25
Raz	9	50
Jođan	7	50
Zob ugarska	7	8
arbanska	—	—
Passul (fazol), polag vrati	10	12
robo	—	—
Bob	—	—
Loca	14	50
Oriz talijanski	15	21
ingotski (kitajski)	13	25
Vuna bosanska	108	115
morajska	118	123
arbanska	123	—
istarska	—	—
Dasko koruško jelovice	47	90
Stajarsko	42	70
Grado	10	20
bukovice	7	50
Ulio italijski, nizje vrati za 100 kg	37	36
najbolje	52	60
istrovje vrati	—	—
dalmatinsko	38	—
istarsko	35	39
Kamenovo olje u karšicah	10	25
Koko strojeno naško	14	50
uhvo vojelo naško	125	165
dalm., ist. i bos.	70	100
janjedo naško za 100 kom.	75	95
dalmatinsko	60	20
korzo	—	56
vinovo slano	—	20
suho	55	70
zolja za 110 komada, u zbrobu	28	37
zolj	20	31
Bakalar	13	25
Sardelj i baril	26	27
Vitrol modri	za 100 kg	—
zoloni	—	—
Maslo	170	—
Loj dalmatinski i naški	32	40
Salo	70	—
Mast (salo raztopljeno)	—	—
Štavina	58	64
Baklja stolitar (100 litara)	30	—
Gativči istarski	30	—
Ruj naški	9	—
istarski	8	50
Lito ed javorka	12	14
Vinsko strogatio (Gripula) sploh	31	48
Mod.	28	—
Lumber (jabljećino od Javorika)	12	25
Pakal baril od 100 kg	3	75
Gunjo (fraco)	2	18
Kastram dalmat.	14	16

Najefunije na veliko i na malo.

Nište podpisana uzimlje si za dužnost javiti svojim kupcem prošle godine i cijelom p. n. pučanstvu Grada Bakra i okolice da njoj je upravo sada direktno nadošao

„Pravil sumporni cvjet“ iz tvornice toli na glasu zvane

„Casa Albani Iz Pesaro“

Dakako da netrebam vam očitovati od kolike je potrebe ta vrst sumpornog

cvjeta posto ste mi i sami prioběli, kojim plodom bje naplaćen vaš jtrud i potrošen novac za rečeni sumpor.

Pošto mi je ove godine došao direktno iz tvornica kako rekoh to ga mogu dati ove godine cienije nego itko u mojem trgovackom krugu.

Övim mislim, da sam moju dužnost učinila, što vas moradob objavjiviti kako me moliste. —

Sada očekujem vaše cienjene nařučbine.

Sa stovanjem LODOVICA CORICH, trgovkinja mješovitih stvari.

Opazka: Samo onaj je pravi sumporni cvjet od kuće „Albani“ iz Pezara koji je providjen na svakom otvoru vreće papirnom tablicom „CASA ALBANI PESARO“.

Prva Istarska

TVORNICA VOSKA

Sinovah Antonu Artusi

u Rovinju

nagradjena II. darom na izložbi u Gradcu

videt kako sve više raste poruba njezinih voćanih proizvodah te povećavaju tvornicu pruža svojim konsumtom cene i pogodbe uz koje se nijo bojati konkurenčije. — Nudja svoje proizvode (svjeće, duplike, svjeće bojadisane)

I. vrsti (compimento) po f. 2.20 kilo

II. " " " 1.80

III. " " " 1.60 "

Bojadisane svjeće na ulju 3.

Tko odmah plati dobije 3% odbitka (skonto), ili pakon os četiri mjeseca bez odbitka. Roba slobodna od vozarine do svake željezničke stacije.

Sve navedene vrsti uz cenu tvornice nalaze se u zakladah:

u Piranu kod g. A. Casali.

Pazinu kod g. Mazzarelli & Mizzan. na Bleci (Plume) kod g. A. Gilardi.

Što se tiče vrstne mogile bi ju jamčiti mnoge svjedočbe raznih časnih župnikâ i crkvenih upraviteljâ i razne pohvale različitih novinâ Beči i drugih pokrajina, nego protivnici svakom nekoristnom blebetanju pripušćaju vlastnici svoje proizvode sudu onih, koji će iste rabiti, a placat će se kad bude naručba promadjena, da odgovara obećanju; u protivnom slučaju primiti će vlastnicu tvornice naručene proizvode na svoj trošak natrag ili pak ce se platiti cena najzadnje vrsti kao što kod III. vrstli.

OGLAS.

Podpisani vlastnik trgovine

SVIEĆAH

nagradjene na raznih svjetskih izložbah kao i na onoj nedavna obdržanoj

vanoj u Gradcu

preporuča častnim crkvenim oskrbičtvom svoje iz čistoga pčelnoga voska sastavljenje svieće kao što je naredjeno po obredu. Fabrikacija stoji pod nadziranjem mnogocastne nadbiskupske kuće u Gorici.

Podpisani jamč bez pogreške nesamo dobrobit, kakvu i druge fabrike pružaju, nego i pravil izvori svojih sviećah iz čistoga voska od pčelah; te se odrice svake plate u slučaju, kad bi se dokazalo, da njebove svieće prodane za vosak od pčelah i u odnosnom računu kao takve naznačeno sadržavaju kakav drugi tuk.

Napomenute svieće mirno i po malo gore, nekaklju i nekidaju se.

Cena iznosi f. 2.50 po kilogramu, sto je jednako f. 140 po bečkoj funti te se može platiti tečajem jedne godine bez interesa.

A da bude č. crkvenim oskrbičtvom lagje, podpisani činit će dati svieće, svim onim, koji ga kakvom naredbom počaste, u najblžjužu željezničku postaju, poštu, li luku i to bezplato (franko) i prosto svake vozarinu.

Podpisani providjen je uvjet velikom zalogom ne samo takvih sviećah, nego i zalogom jednostavnih i četverouglih duplirah, uskršnji i sličnih sviećah itd. svake veličine i debeljine te smatra da se može natjecati u svakom obziru sa svakom sličnom trgovinom u državi il izvan nje.

Ako bi tko želio sviećah il duplirah niže vrsti, vlastitoga prozvadjanja, labko ga poslužim onimi II. vrstli, rečenih „sottana“ po f. 2.20 kilogramu, i III. vrstli po f. 1.80 kilo istom godobrom kao odzgor.

Umoljavaju se dakle čast crkvena oskrbičtva da prime na znanje više napomenute prednosti, što se tiče cene i povoljnijih uvjetata.

Osobitim počitanjem ponizni Alojzio Bader

svečdar Sjeminarska ulica broj 125.

Oglas.

Javljamo našim čitateljem i ostalomu

štovanomu občinstvu, da smo pomoću

„Maticice Hrvatske“ dali preštamati

iz „Naše Slogi“ u posebnu

knjigu, koja u maloj osmini

iznosi preko 380 stranah,

ISTARSKE

HRVATSKE

Knjiga se može dobiti kod

Odpravnictva ovog lista po

for 1. Čist je dobitak

namijenjen „Naše Slogi“ i „Bra-

tovščini hrvatskih ljudi u Istri“, zato

se nadamo, da ćemo ju razprodati u

najkraće vreme.

ODPRAVNIČTVO NAŠE SLOGE.

Tisk. SINOV K. AMATI.